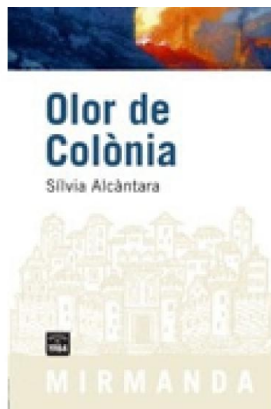

Olor de colònia

de Sílvia Alcàntara

Dissabte 30 d'octubre

11:00 h

El seu estil senzill i directe, els seus personatges gairebé familiars, un art innat per evocar espais i racons i una història trepidant amb una colònia tèxtil de fons, ens conviden sense excusa a devorar les pàgines d'aquesta novel·la de la qual tothom en parla i bé.

Un gran incendi trenca la monotonia de la Colònia. Els magatzems cremen pels quatre costats. La sirena sona sense parar, tothom és al carrer. La lluita per salvar la fàbrica és desesperada. Per fi una veu crida: ja no hi queda ningú! Es dona per apagat el foc, i amos i treballadors van a l'església en acció de gràcies. Realment no hi quedava ningú?

L'habilitat de l'autora per posar al principi del llibre l'esquer del misteriós incendi, atrapa el lector fins a l'última pàgina. Una intriga que es manté fins el final. A partir d'aquí Sílvia Alcàntara va desgranant la història de mitja dotzena de personatges, dos d'ells pals de paller del llibre, que seran determinants en la resolució del misteri de l'incendi. Al costat de tots aquests personatges descobreixes la vida a la colònia tèxtil. Com s'organitzava la feina, com s'hi vivia, quina relació tenien amb l'exterior...

La història que explica està plena de pors i opressions, mentides i perjudicis. Una tragèdia, no només el foc que crema a la colònia, sinó pel que suposa viure ofegats pels convencionalismes, les jerarquies, els poders, les submissions.

Olor de Colònia evoca la vida d'una colònia tèxtil i les enverinades relacions socials, la combinació de despotisme i condescendència que, cap als anys 50, regeix la seva vida. Néixer, viure, reproduir-se i morir entre les parets d'una fàbrica. Una gran fàbrica que va més enllà dels llocs de treball, que és també l'escola per als fills, l'església, les botigues i les cases per viure-hi.

Darrera d'aquesta petita gran societat tan especial s'amaguen temes universals molt ben assentats. L'avarícia, les aparences, la desconfiança, la por al què diran, la traïció, l'amistat, l'amor, els secrets antics que fan mal, la vergonya, la maldat, en definitiva un mosaic de febleses humanes d'uns personatges molt propers a tots nosaltres.

Sílvia Alcàntara va néixer a Puig-reig (1944). Quan tenia sis mesos els seus pares se'n van anar a viure a la colònia Vidal on hi va viure fins als vint anys. Gran aficionada de sempre a la literatura, "La literatura és una manera de viure", afirma, va decidir aprendre l'ofici d'escriure. Ha escrit tres novel·les, però **Olor de colònia**, és la primera que li publiquen. Fa més de quinze anys va començar-ne la primera versió tot i que va ser en escriure la segona que va intuir que ja estava a punt. Va acabar-la l'agost del 2007.

Sílvia Alcàntara, privada d'aprendre a escriure en català ho va fer de gran, més tard es va apuntar a un curs d'escriptura i anys després aquí en tenim els fruits.

